

[Poul Clausen.]

under de bestående forhold, og som under de nye forhold vil blive kompromitteret og ikke længere vil kunne svare regning.

Det forekommer os, at en nyordning på dette område — dette vigtige område — må have udsigt til at blive af varig karakter, men dette krav opfyldes efter vor opfattelse overhovedet ikke af det nu foreslåede. En overvejelse af problemerne vil mit parti imidlertid ikke undslå sig for.

Skytte: De forslag, vi her behandler, fremkommer efter et årelangt kommissionsarbejde, hvor man har gennemarbejdet de områder, forslagene drejer sig om. Jeg tror næsten, jeg tør sige, at landets motorkørende, offentligheden i det hele taget, vil synes, at det er et noget magert resultat, der er kommet efter et så grundigt arbejde som det, der er udført i kommissionen.

Der er jo ingen tvivl om, at forslagene gennemført, som de foreligger, vil betyde øgede byrder for landets erhvervsliv, vil betyde en anselig prisstigning og et øget omkostningsniveau, og det er vel ikke netop det, man havde ventet i den øjeblikkelige situation. Det kan jo ikke siges at være kommissionens skyld, thi den højtærede finansminister følger kun kommissionens forslag i princippet, i opbygningen, om jeg må sige det sådan. Kommissionen foreslår en forøgelse af vægtafgiften og en nedsættelse af benzinafgiften, medens omsætningsafgiften skulle omlægges noget, men ellers give det samme. På det sidste område er der megen samstemighed mellem kommissionens forslag og ministerens forslag, men på de andre områder er der en væsentlig forskel mellem ministerens forslag og det, der var kommissionens endelige forslag. Kommissionen foreslår en benzinafgift på 21 øre pr. liter, ministeren foreslår 51 øre. Kommissionen en dertil svarende vægtafgift, således at de to afgifter beregnedes at ville indbringe ca. samme beløb. Nu foreslår ministeren foruden de 51 øre i benzinafgift den samme vægtafgift, som kommissionen har foreslået, endda en højere vægtafgift, idet skalaen efter ministerens forslag er mere progressivt stigende, end den er efter kommissionens forslag. Kommissionen mente, at der hvert år vil være brug for et sted mellem 300 og 400 mill. kr.,

medens ministeren ønsker opkrævet 640 mill. kr. Enhver kan se, at der er så stor forskel på ministerens og kommissionens forslag, at man ikke med rette kan sige, at de to forslag er sammenfaldende, i hvert fald slet ikke i deres økonomiske virkninger.

Mit partis principielle stilling til motorafgifterne er, at de beløb, der kommer ind herigennem, skal bruges til vedligeholdelse og forbedring af landets vejnet. Vi kan derfor ikke tiltræde forslaget om, at afgiften skal gå i statskassen. Vi ønsker afgiften samlet i vejfonden for derved at tilkendegive, at selvom beløbene ikke i de enkelte år bruges til vejformål, vil afgifterne i det lange løb komme vejene tilgode. Jeg vil gerne tilføje, at mit parti synes, det er rigtigt, at de motorkørende, der bruger landets veje, også betaler det slid, de forårsager, og de nyanlæg, der er nødvendige. Med den udvikling, vi er inde i, vil der være brug for mange penge til vejformål; men der vil også være mange motorkørende til at betale, og ud fra det princip, at motorpengene skal bruges til vejene, er afgifterne afgjort sat for højt. Jeg vil også tilføje, at jeg tror, de motorkørende er interesseret i, at pengene bruges til landets veje, og at vejnettet er så godt som muligt, så jeg tror, dette for de motorkørende såvel som for samfundet som helhed er en god forretning. Når en kommission efter årelangt arbejde og med den sagkyndige bistand, der rådes over, foreslår afgifterne omlagt, så at benzinen belægges med mindre afgift og vægtafgiften til gengæld forhøjes, må der være tungtvejende grunde herfor.

Det ærede medlem hr. From var inde på, at han kunne tiltræde princippet, idet han dog tilføjede, at hans parti ønskede dette princip ændret derhen, at benzinafgiften alligevel burde indbringe noget mere end vægtafgiften. Når vi ser på de praktiske virkninger af omlægningen, kan jeg ikke se, at det er rigtigt at foretage en omlægning som foreslået, ikke engang i den udstrækning, som det ærede medlem hr. From synes at gå ind for.

Jeg skal nævne et par eksempler for at illustrere, hvorledes omlægningen virker. Jeg kan nævne vognmænd, der kører i den lokale trafik; vi kender allesammen deres virkeområde, de betjener egnens befolkning, kører mælk, grise, og hvad andet